

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 21. De rebus adversis. Res adversæ signa sunt amoris Dei erga nos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

tiam; vel saltem in periculo quantocyus **Februarius.**
in eum decidendi, quin advertam: noli
Domine hoc permittere; sed illumina &
sustenta me, ut mihi à tanta infelicitate
caveam.

*Statue peccatum veniale, quantum poteris,
vitare; hoc enim medium præsentissimum est, se
à mortali defendendi.*

Qui spernit modica, paulatim decidet.
Eccli. 19. v. 1.

A minimis incipiunt, qui in maxima
proruunt. Bern.

DIES XXI.

Derebus adversis.

*Res adversæ signa sunt Amoris Dei er-
ga nos.*

I.

EA, quæ nos misérias, & infortunia di-
cimus, non rarò beneficia DEI sunt.
Quæ veluti pænas, & iræ Divinæ effectus
horremus, sæpe DEI sunt erga nos mani-
festissima teneri amoris testimonia. Et
verò res adversæ docent nos in nos ipsos
descendere, ubi deprehendimus, nos fo-
rinfecus optatis non potiri. Eæ nos hu-
miles reddunt, & à nobismetipsis abalie-
nant

Februarius. nant? quî enim nobis blandiamur, dum nos ubique abjectos, & contemptos videmus? hæ nos abalienant á mundo, quis enim se addicat proditori tam perfido, qui post tot splendida promissa nos deserit? eæ nos abalienant â peccato, quia fides, quæ tunc quodammodo reviviscit, clarè nobis demonstrat, ærumnas nostras peccatorum nostrorum partus & supplicia esse. An non hoc Argumentum est, nos â DEO amari, dum is tantis nos bonis ditat? an non signum est, nos â DEO amari, dum nobis ansam præbet, nostrum sibi amorem testandi, suumque vicissim in nos promerendi? Omnia alia amoris in DEUM specimina dubia & suspecta sunt; hoc solum decipere nos non potest, DEUM non nisi in prosperis amare, eique servire, est eum amare & servire more Judæorum: Eum amare, eique servire in adversis, est eum amare, & servire more Christianorum. ^{es}ne Judæus? ^{es}ne Christianus?

II. Nónne signum est, nos â DEO amari, dum is nobis media suppeditat justitiæ divinæ, ea, quæ debemus persolvere? quantum enim, peccatores cum sumus, ei non debemus? iram ejus mitigandi, ejus misericordiam impetrandi? satisfacere justitiæ divinæ non possemus, nisi

nisi ipse eidem satisfaciendi media, nobis Februarius ministraret. Atque hoc agit, dum adversa nobis immittit: nam quæ debita expungere non possunt res adversæ ærumnis Christi unitæ? an non Argumentum est divini in nos amoris, dum nobis media præbet, virtutes adipiscendi, & occasiones easdem exercendi? nam fieri potest, ut quis virtutes acquirat, quin eas exerceat? an verò melius exercere patientiam, mansuetudinem, mortificationem, humilitatem Christianam, charitatem, accommodationem voluntatis nostræ ad divinam possumus, quàm in adversis? adversæ res media simul adipiscendi virtutes efficacissima sunt, signaque certissima, eas veras esse, & Argumenta fortissima, eas esse solidas. Iraque adversis immunem se reddere velle, an non tantundem est, ac virtutibus renuntiare? quid igitur sentiendum de inaudito horrore, quo calamitates averfatis?

III. Annon signum est, nos à DEO amari, cum is nos capaces reddit similitudinis cum Christo Cruci affixo acquirendæ, ut eadem olim cum Christo glorioso portiamur? an non signum amoris est, dum media, prædestinationem nostram certam reddendi, ejusdemque indubitata pignora,

L

&

Februarius. & manifesta indicia nobis præbet? an non signum amoris est, dum occasiones nobis subministrat, grandia congerendi merita, coronam nostram augendi, Cælum obtinendi, novos gloriæ gradus, hoc est, tot æternitates felicitatis infinitæ promerendi, quot vitæ nostra numeramus momenta DEO per calamitates consecrata? potestne igitur DEUS sinceritatem, & magnitudinem Amoris sui clariùs nobis testificari? possimusne etiam nos ingratum nostrum animum manifestiùs prodere quàm si ex hisce maximis ipsius beneficijs, fastidij concipiendi, & in querimonias erumpendi ansam sumamus? an non probè meremur, ut pænas à nobis expectiturus, illis nos prioret, atque ad nos puniendos nobis pateat?

Precare DEUM, ut, cum immittendo tibi adversa amorem suum testetur, hujus amoris addat complementum, demonstrando tibi felicitatem, quæ in adversis invenitur, ut ea amare queas.

Quia acceptus eras DEO, necesse fuit, ut tentatio probaret te. *Tob. 12. v. 13.*

Et pæna, & gratia est: quid servat post pænam, qui per gratiam exhibet pænam?
Ang.

DIES